

منابع

- 1- Anderson , Po. "Drug use during breast - Feeding ." *Clinical - Pharm.* Aug. 1991. pp: 524-544
- 2- Brazelton , T.B. "Psychology reaction Neonate effect of maternal medication on his behavior". *Journal of pediatrics.* Vol. 778. No. 5. 1990. pp: 50
- 3- Bruce, NC. Khan, olson- ND. "Hospital and other influences on the uptake and maintenance of breast Feeding". *Midwifery.* vol. 105. No. 5. 1991. pp: 357-368.

بررسیهای مختلف نشان می‌دهد که محیطهای آموزشی در حل مشکلات مادران و تقویت روحی آنان و ارائه روشهای درست و الگوهای مناسب تغذیه شیرخوار از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. لذا پیشنهاد می‌شود بررسی و مقایسه تأثیر آموزش به مادران با شیرخوارانی که دارای مشکلات جسمی هستند جهت روشهای صحیح مراقبت و تغذیه با شیرمادر انجام پذیرد.

بالاخره در این پژوهش مشخص شده است که بعضی از عوامل موثر بر عدم کفایت شیر مادر قابل پیش‌بینی و پیشگیری است. لذا پیشنهاد می‌شود: بررسی شود دلایل مادرانی که قبل از یک سالگی شیرخوارشان را از شیرمادر محروم کرده‌اند چه بوده است؟

بررسی تأثیر آموزش ضمن خدمت بر دانش، نگرش و عملکرد کمک بهیاران در مورد کنترل عفونتهای بیمارستانی در بیمارستانهای وابسته به دانشگاه علوم پزشکی خدمات بهداشتی درمانی ایران سال (۱۳۷۳)

استاد مشاور: خانم مریم عالیخانی عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ایران
استاد آمار: آقای دکتر محمود محمدی عضو هیأت علمی دانشکده بهداشت دانشگاه تهران

پژوهشگر: شریا حسینی شاملو کارشناس ارشد پرستاری
استاد راهنما: خانم علینه ژوف نیا کارشناس ارشد پرستاری

کاربرد آنها در بخش‌های آموزش و خدمات پرستاری مطرح گردیده است. بعلاوه پیشنهاداتی نیز جهت پژوهش‌های بعدی ارائه شده است.

بیان مسئله پژوهش:

بیمارستان مجموعه‌ای از زشتی‌ها و زیبایی‌ها است، چنانچه آلودگی‌های آن زدوده شود و علتهای آلودگی از بین برود، محیطی سرشار از زیبایی و طراوت برای بازیافت سلامت بیماران بوجود می‌آید. این مسئله حقیقت تلخی است که بیمارستان همیشه مکانی نیست که بیماران در آن بهبود یابند، بلکه گاهی به دلیل عدم کنترل موثر عوامل بیماریزا موجب بروز یا تشدید عفونت یا بیماریها در بیماران می‌گردد که تحت عنوان عفونتهای بیمارستانی نامیده می‌شود.

اصل‌اولاً عفونتهای بیمارستانی به عفونتی اطلاق می‌گردد که در محیط بیمارستان کسب و هیچگونه علامت دال بر ابتلا عفونت در زمان پذیرش در وی وجود نداشته باشد.

میزان وقوع عفونتهای بیمارستانی بطور کلی بین ۵ تا ۱۰ درصد تخمین زده می‌شود. البته این ارقام مربوط به مراکزی است که دارای سیستم نسبتاً فعال مراقبت و آمارگیری بوده و تا حد زیادی در زمینه کنترل عفونتهای بیمارستانی فعالیت می‌نمایند. میزان وقوع عفونتهای بیمارستانی ۴/۵ درصد و میزان کلی عفونت ۷/۷ درصد در هر ۱۰۰ بیمار بستری گزارش شده است. نتایج بررسیهای بعمل آمده توسط مرکز مبارزه با بیماریها^(۱) در ارتباط با نقش عفونتهای بیمارستانی در میزان مرگ و میر بیماران نشان داده است که ۹ درصد از عفونتهای بیمارستانی مستقیماً موجب مرگ می‌شوند و ۲/۶ درصد به مرگ بیمار کمک می‌نمایند.

چکیده پژوهش:

این پژوهش یک مطالعه نیمه تجربی می‌باشد که به منظور تعیین تأثیر آموزش ضمن خدمت بر دانش، نگرش و عملکرد کمک بهیاران در مورد کنترل عفونتهای بیمارستانی در بیمارستانهای علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران روی ۷۵ نفر کمک بهیار (قبل و بعد از آموزش) انجام گرفت. جهت انتخاب نمونه‌ها از شیوه نمونه‌گیری تصادفی استفاده شد.

ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه‌ای شامل دو بخش بود. بخش اول دربر گیرنده مشخصات فردی و اجتماعی واحدهای مورد پژوهش و بخش دوم مشتمل بر سه قسمت و حاوی ۵۰ سؤال بود. بدین ترتیب که ۲۰ سؤال با هدف سنجش دانش، ۱۰ عبارت با هدف سنجش نگرش و ۲۰ سؤال دیگر با هدف سنجش عملکرد کمک بهیاران در مورد کنترل عفونتهای بیمارستانی تنظیم شده بود. داده‌های این تحقیق از نوع کمی و کیفی بوده و تجزیه و تحلیل داده‌ها جهت دستیابی به اهداف پژوهش از طریق کاربرد آمار توصیفی و استنباطی انجام گرفت. بدین لحاظ نتایج بصورت جداول توزیع فراوانی مطلق و نسبی به نمایش گذاشته شد و برای تعیین تأثیر آموزش در مورد کنترل عفونتهای بیمارستانی از آزمون آماری مکنمار استفاده شد. جهت بررسی تأثیر آموزش در ارتباط با متغیرهای سن، جنس، تحصیلات و سابقه کار واحدهای مورد پژوهش از آزمون تی زوج استفاده شد. بطور کلی نتایج پژوهش گویای تأثیر مثبت آموزش ضمن خدمت در کنترل عفونتهای بیمارستانی بوده است، بطوریکه مقایسه یافته‌ها در مراحل قبل و بعد از آموزش در حیطه‌های دانش، نگرش و عملکرد کمک بهیاران مورد پژوهش با اطمینان بیش از ۹۵٪ گواه این مدعی است.

براساس یافته‌های این پژوهش پیشنهاداتی جهت

نموده است که البته دلایل آن را باید در عدم رعایت موازین بهداشتی از طرف کارکنان و بیماران جستجو نمود. بعلاوه در شرایط فعلی با توجه به اینکه کمک بهیاران نقش عمده‌ای در ارائه مراقبتها بهداشتی بیماران بر عهده دارند و از طرفی در طی دوره کوتاه مدت آموزش خود موفق به کسب اطلاعات مورد نیاز در همه زمینه‌های مراقبتی نمی‌گردند، بنابراین لازم است از طریق تنظیم برنامه‌های مناسب آموزش ضمن خدمت این نقيصه برطرف گردد. دلایل فوق پژوهشگر را بر آن داشت تا تأثیر آموزش بر دانش، نگرش و عملکرد کمک بهیاران را مورد بررسی قرار دهد. امید است نتایج حاصل از این پژوهش بتواند افزایش آگاهی، بهبود نگرش و عملکرد این قشر زحمتکش را در کنترل عفونتها بیمارستانی عیان سازد و زمینه را برای انجام پژوهشها بعدی فراهم آورد.

مروری بر مطالعات انجام شده:

در دهه ۱۹۸۰ عفونتها بیمارستانی به عنوان مشکل عمده‌ای در واحدهای مراقبت طولانی مدت شناخته شدند و برنامه‌های کنترل عفونت در این مؤسسات وضعیت فعالتری بخود گرفت و آموزش پرسنل توسط اعضاء کمیته کنترل عفونت بعنوان یک اقدام کلیدی جهت کنترل عفونت بیمارستانی شناخته شد.

دیلی و پاملا^(۱) (۱۹۹۲) به منظور بررسی تأثیر آموزش در کنترل عفونت در طی اقامت درازمدت بیمارستانی بیماران در سه ایالت غرب کالیفرنیا مطالعه‌ای انجام دادند. در این پژوهش جمعاً ۲۶۶ بهداشتکار کنترل عفونت شرکت داشتند که بطور تصادفی انتخاب و در گروه شاهد و مورد قرار گرفتند.

عفونتها بیمارستانی علاوه بر آنکه منجر به شیوع بیماری و مرگ و میر قابل توجهی می‌شوند، افزایش شدید در هزینه‌های درمانی نیز پدید می‌آورند.

با توجه به اثرات زیانبار عفونتها بیمارستانی بر فرد و جامعه لازم است تدبیری به منظور کنترل عفونتها اندیشیده شود. یکی از روش‌هایی که می‌تواند متنضم کنترل عفونتها بیمارستانی باشد، افزایش آگاهی و بهبود عملکرد پرسنل پرستاری است. لذا با بهره‌گیری از آموزش ضمن خدمت می‌توان دستیابی به این مهم را میسر ساخت، از این جهت توصیه می‌شود جهت اجرای اقدامات برنامه کنترل عفونت، برنامه آموزش ضمن خدمت برای کلیه پرسنل بیمارستان ترتیب داده شود و در این برنامه آموزشی به روش‌های کنترل عفونت توجه کافی مبذول گردد. با مروری بر مطالعات انجام شده ملاحظه می‌شود که بدون تردید آموزش ضمن خدمت باعث افزایش آگاهی پرسنل پرستاری شده و بر عملکرد آنها در ارائه خدمات مراقبتی با کیفیت بهتر تأثیر می‌گذارد. اجرای برنامه آموزش ضمن خدمت در مورد کنترل عفونت برای تمام کارکنان بیمارستان‌ها بخصوص افراد غیر حرفه‌ای امری است حیاتی، خصوصاً در واحدهای درمانی ایران که نیروی افراد غیر حرفه‌ای از نظر تعداد بر نیروی پرستاران غالب بوده و بسیاری از نیازهای بهداشتی بیمار و محیط فیزیکی او توسط افراد غیر حرفه‌ای برآورده می‌شود. پژوهشگر طی سالهایی که در بخش‌های مختلف بیمارستانها به ارائه خدمات بالینی و آموزش مشغول بوده، درصد قابل توجهی از بیماران را مشاهده نموده است که به علت ابتلا به عفونتها بیمارستانی مجبور بوده‌اند زمان طولانی‌تری در بیمارستان بستری شوند که این امر نه تنها موجبات بروز اضطراب و نگرانی را در بیمار و بستگان وی فراهم ساخته بلکه خسارات قابل توجهی نیز بر آنها تحمیل

که دانش پرستاران در مورد کنترل عفونت در سطح خوبی بوده است، لیکن ارتباط معنی دار بین دانش و مهارت‌های مورد مشاهده از پرستاران بدست نیامد بنابراین لیندن نتیجه‌گیری نمود که دانش افراد همیشه در مهارت آنها تأثیر ندارد. نتایج همچنین نشان داد که استفاده از دستکش به عنوان عاملی موثر در پیشگیری از ابتلا به عفونتهای بیماریزا در بخش‌های مراقبت ویژه از طرف پرستاران پذیرفته شده است.

پانتیس^(۲) و همکاران (۱۹۹۱) پژوهشی تحت عنوان تأثیر آموزش در میزان وقوع عفونتهای ناشی از سوندهای^(۳) داخل وریدی انجام دادند. محیط پژوهش یک بیمارستان کودکان بود که در طول یکسال ۴۵ درصد از کل سوندهای داخل وریدی بعلت عفونت خارج گردیده بود. به منظور یافتن علل احتمالی میزان وقوع بالای عفونت و روش‌های مراقبت از سوند وریدی، روش‌های استانداردی در بیمارستان مزبور تدوین و در این ارتباط آموزش ضمن خدمت برای پرسنل جهت مراقبتها ویژه تدارک دیده شد. پس از اجرای برنامه آموزشی مشاهده گردید که میزان عفونتهای ناشی از سوندهای داخل وریدی بطور قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته است. یعنی از ۱۰۷ بیمار دارای سوند وریدی تنها ۹ مورد ملاحظه گردید. این یافته نشانگر این واقعیت است که آموزش کارکنان نقش کلیدی در کنترل عفونتهای ناشی از سوندهای وریدی داشته است. پژوهشگران اظهار نظر کردند که در این میان نقش مهم پرسنل پرستاری در بکارگیری موازین کنترل عفونت و در نهایت کاهش هزینه بیمارستانی نباید نادیده گرفته شود.

- 1- Linden
- 2- Puntis
- 3- Catheters

تأثیر آموزش در دو حیطه دانش و معیارهای عملی کنترل عفونت در گروه مورد، بررسی و سپس با گروه شاهد مقایسه گردید. ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش، پرسشنامه‌ای حاوی ۴۰ سؤال از نوع چند گزینه‌ای و ۸ تمرین مربوط به کنترل عفونت بود که دو نوبت قبل از آموزش و ۳ تا ۱۲ ماه بعد از آموزش توسط نمونه‌ها تکمیل گردید. نتایج حاصل نشان داد که متعاقب آموزش، اطلاعات نمونه‌های گروه مورد هم در حیطه دانش و هم معیارهای عملی کنترل عفونت بطور معنی داری افزایش یافته و تا ۱۲ ماه بعد نیز این افزایش ثابت مانده است و همچنین در مورد کنترل عفونت ملاحظه شد که اختلاف معنی داری بین گروه شاهد وجود دارد. بنابراین نتیجه گیری شد که آموزش می‌تواند در کنترل عفونت نقش داشته باشد.

لیندن^(۱) (۱۹۹۱) به منظور بررسی دانش، نگرش و مهارت پرستاران بخش‌های مراقبتها ویژه در مورد پوشیدن دستکش بعنوان یک عمل حفاظتی در جهت پیشگیری از ابتلا به عوامل عفونتزا، پژوهشی انجام داده است. در این بررسی ۲۲ پرستار شرکت داشتند که از نظر نحوه شستشوی دستها، روش بکار گرفته شده، همچنین استفاده از دستکش و دفعات آن مورد مشاهده قرار گرفتند. بعلاوه پرسشنامه‌ای در پنج قسمت جهت بررسی دانش و نگرش پرستاران در ارتباط با مهارت‌های کنترل عفونت توسط نمونه‌ها تکمیل گردید. نتایج یافته‌ها نشان داد که ۹۵ درصد از پرستاران برای مراقبت از بیماران از دستکش استفاده می‌کردند که در ۱۵ درصد موارد دستکش غیر استریل بوده و ۲۶ درصد نیز در حالی که نیازی به پوشیدن دستکش نداشتند از آن استفاده می‌نمودند. شستشوی دستها به جای استفاده از دستکش در ۳/۹ درصد موارد و شستن دستها قبل از پوشیدن دستکش در ۹ مورد مشاهده گردید. بطور کلی نتایج این بررسی نشان داد

چهارچوب پنداشتی:

۲- ارائه پیشنهادات جهت کاربرد نتایج حاصل از پژوهش در پرستاری.

۳- ارائه پیشنهادات برای انجام پژوهش‌های بعدی بر اساس یافته‌ها.

ب) اهداف ویژه:

۱- تعیین مشخصات فردی کمک بهیاران شاغل در بیمارستانهای علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران.

۲- تعیین دانش کمک بهیاران در مورد کنترل عفونتها بیمارستانی در مراحل قبل و بعد از آموزش و تفاوت حاصل از آموزش.

۳- تعیین نگرش کمک بهیاران در مورد کنترل عفونتها بیمارستانی در مراحل قبل و بعد از آموزش و تفاوت حاصل از آموزش.

۴- تعیین عملکرد کمک بهیاران در مورد کنترل عفونتها بیمارستانی در مراحل قبل و بعد از آموزش و تفاوت حاصل از آموزش.

۵- تعیین تأثیر آموزش از طریق مقایسه نتایج قبل و بعد از اجرای آموزش ضمن خدمت در واحدهای مورد پژوهش.

۶- تعیین ارتباط بین مشخصات فردی واحدهای مورد پژوهش و تأثیر آموزش ضمن خدمت بر دانش، نگرش و عملکرد آنها در مورد کنترل عفونتها بیمارستانی.

فرضیه پژوهش:

۱- آموزش ضمن خدمت در مورد کنترل عفونتها بیمارستانی بر دانش کمک بهیاران موثر است.

۲- آموزش ضمن خدمت در مورد کنترل عفونتها بیمارستانی بر نگرش کمک بهیاران موثر است.

۳- آموزش ضمن خدمت در مورد کنترل عفونتها بیمارستانی بر عملکرد کمک بهیاران موثر است.

چهارچوب پنداشتی این پژوهش بر اساس مفهوم کلی عفونتها بیمارستانی تدوین گشته است و در این راستا آموزش ضمن خدمت در جهت افزودن بر دانش و در نتیجه ایجاد تغییر در نگرش و بهبود عملکرد افراد در کنترل عفونتها بیمارستانی به بحث گذاشته می‌شود.

همانطور که قبلاً گفته شد عفونت بیمارستانی عفونتی است که در هنگام ورود به بیمارستان وجود نداشته و برای اولین بار در ۷۲ ساعت یا بیشتر بعد از بستری شدن پدیدار می‌گردد. عفونتها بیمارستانی یکی از مشکلات عمدۀ بیمارستانی است که در نتیجه موجب طولانی شدن مدت بستری بیمار و تحمیل هزینه سنگینی برای خانواده و کشور نیز می‌شود. اصلاح کیفیت مراقبت از بیماران امروزه اهمیت بسیاری یافته است و در دهه اخیر خصوصاً بر کنترل عفونتها بیمارستانی تاکید شده است. یکی از روش‌هایی که می‌تواند متناسب کنترل عفونتها بیمارستانی باشد، افزایش آگاهی و بهبود عملکرد پرسنل است زیرا هرگونه تعلل به علت ناآگاهی پرسنل، باعث نشر عفونت خواهد شد و برای جلوگیری از هرگونه پیش‌آمد ناگوار توصیه می‌شود، علاوه بر اقدامات مربوط به برنامه کنترل عفونت، برنامه‌های آموزش ضمن خدمت نیز جهت کنترل عفونت برای پرسنل ترتیب داده شود.

اهداف پژوهش:

(الف) اهداف کلی:

۱- تعیین تأثیر آموزش ضمن خدمت بر دانش، نگرش و عملکرد کمک بهیاران در مورد کنترل عفونتها بیمارستانی در بیمارستانهای وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران.

گردید(۹۵/۰).

پژوهشگر پس از اخذ مجوزهای لازم در شیفت صبح و عصر و شب جهت توزیع پرسشنامه در بیمارستانهای منتخب حضور یافت. گرداوری داده‌ها در چهار مرحله صورت گرفت. در مرحله اول پس از توضیح در مورد هدف و نحوه تکمیل پرسشنامه از نمونه‌ها خواسته شد تا در حضور پژوهشگر نسبت به پاسخگوئی به بخش اول پرسشنامه و سوالات مربوط به عملکرد اقدام نمایند. ۱۵ روز بعد پژوهشگر مجدداً برای سنجش دانش و نگرش همان گروه نمونه‌ها به بیمارستانها مراجعه و پس از توضیحات لازم از آنان خواست که در حضور پژوهشگر پرسشنامه را تکمیل کنند و در همان روز کلاس آموزشی برای همان گروه برقرار گردید. محتوای آموزش مشتمل بر مطالبی در مورد عفونت، عفونتهای بیمارستانی، چگونگی انتقال عفونت و کنترل و پیشگیری از عفونتهای بیمارستانی بوده است که با استفاده از کتب، مقالات و راهنمایی اساتید راهنما و مشاور و تجربیات شخصی پژوهشگر تهیه و تنظیم گردیده بود. اجرای برنامه آموزشی با استفاده از روشهای آموزش نظری و عملی صورت گرفته است. بدین ترتیب که از شیوه پرسش و پاسخ توانم با نمایش تصاویر و مهارتهای عملی از جمله شیوه‌های دستهای، حمل صحیح "بین"، پوشیدن گان، ماسک و دستکش... استفاده شده است. بعلاوه جزوه آموزشی جهت افزایش تأثیر آموزش در اختیار واحدها قرار داده شده است. در مرحله اول ۱۵ روز بعد از آموزش پژوهشگر با مراجعه مجدد به هریک از بیمارستانها از نمونه‌ها درخواست نمود که به سوالات مربوط به عملکرد پاسخ گویند. در مرحله دوم بعد از

نوع پژوهش:

این پژوهش یک مطالعه نیمه تجربی بوده است. متغیر مستقل آن آموزش ضمن خدمت واحدهای مورد پژوهش و متغیر وابسته، دانش، نگرش و عملکرد واحدهای مورد پژوهش بوده است.

روش گرداوری داده‌ها:

ابزار گرداوری داده‌ها، پرسشنامه بوده است که در دو بخش کلی تنظیم گردیده است. بخش اول مربوط به مشخصات فردی واحدهای مورد پژوهش و بخش دوم از سه قسمت مجزا تشکیل شده بود:

الف) سوالات مربوط به سنجش دانش که شامل ۲۰ سوال چند گزینه‌ای بوده است.

ب) ۱۰ عبارت برای تعیین وضعیت نگرش واحدهای مورد پژوهش در مورد کنترل عفونتهای بیمارستانی در نظر گرفته شده بود که از واحدهای درخواست گردید نظر خود را در مورد هر عبارت در یکی از ستونهای (کاملاً موافق، موافق، مخالف، و کاملاً مخالف) با علامت‌گذاری مشخص نمایند.

ج) ۲۰ سوال مربوط به سنجش عملکرد که در مقابل هر سؤال دو ستون "بلی" و "خیر" در نظر گرفته شده بود و نمونه‌ها می‌بایستی در صورت انجام هر عمل در رابطه با کنترل عفونت در ستون "بلی" و در صورت عدم انجام آن در ستون "خیر" علامت بگذارند.

جهت تعیین اعتبار علمی پرسشنامه از روش اعتبار محتوی^(۱) استفاده شد. در نهایت اعتبار علمی پرسشنامه به تایید اساتید ذیصلاح رسید و جهت تعیین اعتماد علمی از آزمون مجدد^(۲) استفاده شد بدین ترتیب که پرسشنامه در دو نوبت به فاصله ۱۰ روز جهت تکمیل به ده نفر از افرادی که همگون با نمونه پژوهش بودند ارائه گردید. سپس بین دو نوبت جوابهای داده شده ضریب همبستگی محاسبه

1- Content Validity

2- Test retest

است. گرداوری اطلاعات در چهار مرحله انجام شده است. از آمار توصیفی و استنباطی جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده گردید. بدین ترتیب کلیه داده‌های کسب شده در پژوهش بصورت جداول توزیع فراوانی مطلق و نسبی تنظیم گردید، سپس در موارد مناسب محاسبه میانگین و انحراف معیار بعمل آمد و از آزمون آماری مکنمار (۳) و تی روج (۴) جهت تعیین معنی‌دار بودن روابط استفاده شد.

بنظرور پاسخگوئی به اولین هدف ویژه پژوهش ۵ سؤال مطرح شده بود که بصورت ۵ جدول توزیع فراوانی مطلق و نسبی ارائه گردیده است.

معیار جهت تعیین تأثیر آزمون بر دانش نمونه‌ها (هدف دوم) تعداد پاسخهای صحیح و غلط ارائه شده به سؤالات در مرحله قبل و بعد از آزمون بوده است. برای هر جواب صحیح یک امتیاز و جوابهای غلط نمره صفر در نظر گرفته شده و در پایان جمع امتیازات مشخص و تفاوت امتیاز دو آزمون به منزله تأثیر آزمون به شمار آمده است.

به بنظرور تعیین تأثیر آزمون بر نگرش نمونه‌ها (هدف سوم) معیار سنجش بر مبنای پاسخهای کاملاً موافق، موافق، مخالف، کاملاً مخالف بوده است که به هر یک امتیازی از ۱ تا ۴ تعلق گرفت و در نهایت پس از جمع امتیازات، به نگرشهای مثبت و منفی طبقه‌بندی شده است (حداقل نمره نگرش در پرسشنامه ۱۰ و حداکثر ۴۰ بوده است). لازم به ذکر است به بنظرور تعیین امتیاز هر فرد ابتدا سؤالات همسو گردید، بدین ترتیب که به جوابهای کاملاً موافق

آموزش، پس از گذشت ۱۵ روز دیگر پرسشنامه مربوط به آگاهی و نگرش توسط نمونه‌ها تکمیل گردید. سپس تأثیر آزمون از طریق مقایسه نتایج پیش آزمون و پس آزمون سنجیده شد.

نمونه پژوهش و روش نمونه‌گیری:

نمونه پژوهش را کمک بهیاران شاغل در بیمارستانهای منتخب که واجد شرایط تعیین شده در پژوهش بودند، تشکیل دادند. انتخاب نمونه‌های پژوهش به روش تصادفی بوده است. برای این منظور ابتدا لیست بیمارستانهای تابعه دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران تهیه و سپس از بین ۱۰ بیمارستان عمومی ۵ بیمارستان بصورت تصادفی انتخاب و سپس از هر بیمارستان ۱۵ کمک بهیار به روش تصادفی برگزیده شدند که جمعاً ۷۵ نفر نمونه‌ها را تشکیل دادند.

مشخصات واحدهای مورد پژوهش:

- ۱- دارا بودن حداقل مدرک تحصیلی ابتدائی.
- ۲- دارا بودن حداقل یکسال سابقه کار مداوم در بخش‌های بیمارستانهای منتخب.
- ۳- کلیه واحدها در زمان انجام این پژوهش بصورت تمام وقت در یکی از بخش‌های داخلی و جراحی بیمارستانهای منتخب مشغول انجام وظیفه بوده‌اند.

محیط پژوهش:

محیط پژوهش را بخش‌های داخلی و جراحی بیمارستانهای علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران تشکیل می‌داد.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها:

در این پژوهش مشخصات داده‌ها بر حسب نوع داده‌ها کمی و کیفی و بر حسب مقیاس سنجش فاصله‌ای (۱) و اسمی (۲) بود. تعداد گروهها، تک گروهی و بر حسب تعداد متغیرهای اصلی سه متغیری بوده

1- Interval

2- Nominal

3- Mcknemar

4- Pair T test

حضور در یک برنامه آموزشی حین خدمت سبب تغییر در رفتار پرستاران شده و موجب می‌گردد وقتی آنها به محیط کار خود باز می‌گردند، دانش جدید را به مورد اجرا گذارده و بطور قابل توجهی موجب بهبود ارائه مراقبت از بیماران گردد.

دومین فرضیه این پژوهش نیز با ۹۵ درصد اطمینان توسط آزمون تی زوج مورد قبول واقع شد. این یافته‌ها با نتیجه مطالعه انجام شده توسط سانتانا^(۲) (۱۹۹۲) در مانیل مطابقت دارد زیرا وی در پژوهش خود برنامه آموزش کنترل شده‌ای برای پزشکان، پرستاران، تکنسینهای آزمایشگاهها و بیماربران به مورد اجرا درآورد و سپس دانش، نگرش و عملکرد افراد مذکور را در مورد کنترل عفونت قبل و بعد از آموزش مورد سنجش قرار داد. بررسی‌های اولیه در ۶۴۱ نفر بیانگر میزان آگاهی کم، نگرش منفی و عملکرد نامناسب آنان در مورد کنترل عفونتها بود. در حالیکه بعد از آموزش بهبود قابل ملاحظه‌ای در امتیازات کسب شده مربوط به آگاهی، نگرش و عملکرد آنان مشاهده گردیده است. سومین فرضیه پژوهش نیز با انجام آزمون تی زوج و با اطمینان بیش از ۹۵ درصد تائید گردید. از این رو می‌توان بر تأثیر آموزش ارائه شده صحه گذاشت. در این ارتباط ترنز^(۳) (۱۹۹۰) به نقل از مونسون و همکاران می‌نویسد: با استفاده از بررسی‌های پرستاری نتیجه گرفته شد که آموزش ضمن خدمت در بهبود روشها، ایجاد اعتماد به نفس، آگاهی بیشتر و مهارت پرسنل پرستاری موثر بوده است و باعث آگاهی بیشتر از نیازهای بیمار، افزایش مهارت در رویارویی با مددجو و خانواده وی می‌گردد.

1- Paden et al

2- Santana

3- Turner

که نمایانگر نگرش مثبت بوده امتیاز ۴ و بعد به ترتیب جوابهای موافق امتیاز ۳، مخالف امتیاز ۲، و کاملاً مخالف امتیاز ۱ داده شده است و به جوابهای کاملاً مخالف که نمایانگر نگرش منفی بوده امتیاز ۴ و بعد به ترتیب جوابهای مخالف امتیاز ۳، موافق امتیاز ۲، و کاملاً موافق امتیاز ۱ داده شده است. سپس جمع نمره نگرش هر فرد قبل و بعد از آموزش محاسبه گردیده است. چون میانگین نمرات $\bar{x}=28/77$ بود لذا نمره‌های ۲۹ و بالاتر نگرش مثبت و نمره‌های ۲۸ و پائین نگرش منفی در نظر گرفته شدند. تفاوت امتیاز دو مرحله آزمون قبل و بعد به منزله تأثیر آموزش بر نگرش واحدها تلقی گردیده است.

جهت تعیین تأثیر آموزش بر عملکرد نمونه‌ها (هدف چهارم) ابتدا سئوالات همسو گردید، بدین ترتیب که به پاسخ "بلی" که گویای عملکرد صحیح بود نمره ۱ و به پاسخ منفی که گویای عملکرد غلط بود نمره صفر تعلق گرفت. در پایان با جمع نمرات، جمع امتیاز مرحله اول مشخص گردید و امتیازبندی برای مرحله دوم مشابه مرحله اول صورت گرفت و تفاوت دو امتیاز بمنزله تأثیر آموزش در نظر گرفته شد. بمنظور دستیابی به هدف ویژه پنجم و ششم، معیار سنجش، مقایسه میانگین و انحراف معیار امتیازات کسب شده قبل و بعد از آموزش بود. تفاوت امتیاز دو آزمون به منزله تأثیر آموزش محسوب شد.

جداول شماره ۱ و ۲ و ۳ (به صفحات ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ رجوع شود).

نتیجه‌گیری نهایی:

در زمینه پاسخ به فرضیه اول پژوهش آزمون تی زوج نشان داد که با اطمینان بیش از ۹۵ درصد آموزش ضمن خدمت در کنترل عفونتها بیمارستانی بر داشت کمک بهیاران موثر بوده است. پدن^(۱) و همکاران (۱۹۸۹) در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که

جدول شماره (۱): توزیع فردا ای مطلق و نسبی وضعیت نگرش واحدطای مورد پژوهش در مورد کنترل عفونتهای بیمارستانی بر حسب نظر آنها نسبت به عبارات مطرح شده در مرحله قبل و بعد از آموزش (تهران، ۱۳۷۳).

نتیجه آزمون	مشیت						وضیب بگوش قبل از آزمون
	Z	جمع	منفی	مثبت	جمع	منفی	
***-۲/۱۸	۲۶/۴۷	۲۰	۹/۳۳	۱۲	۱۷/۳۳	۵۰	۵/۲۲
***-۳/۸۷	۳۴/۶۷	۲۶	۱۴/۶۷	۱۱	۲۰	۵۰/۲۳	۴۹
***-۴/۴۹	۴۴	۳۳	۱۳/۱۳	۱۰	۳۰/۶۷	۲۲	۱/۲۲
***-۴/۶۹	۴۶/۶۷	۳۰	۱۷/۳۳	۱۳	۲۹/۳۳	۲۲	۵۲/۲۳
***-۳/۰۵	۱۶	۵/۳۳	۱۶	۱۲	۷۸/۶۷	۵۹	۱/۲۳
***-۳	۲۰	۱۰	۸	۴	۱۲	۹	۸۰
بیماران عفونی نیستم.							۴۰
بیماران عفونی نیستند.							۴۰
کارکنان بیمارستان همچو قائم در انتشار عفونت در محیط نسی توائد داشته باشند.							۴۷
بیماران عفونی نیستند.							۴۷
بیمارانی که بهداشت شخصی خود را رعایت نمی کنند پیشتر به عفونتهای داشته باشند.							۴۹
بیمارستانی مبتلا می شوند.							۵۷
ترجیح می دهم مرافقت از بیماران عفونی را به همکاران خود و اذکار کنم.							۵۷
بهترین راه پیشگیری از انتشار عفونت اجتماع کارکنان از تاسی با بیماران عفونی است.							۴۷

فصلنامہ پرستاری و مامائی

(۱۳۷۳، تهران) اموزش از بعد و قبل

جدول شماره (۳): توزیع فراوانی مطلق و نسبی پاسخهای واحدهای مورد پژوهش به سوالات مربوط به عملکرد آنها در کنترل عفوتهای بیمارستانی در مرحله

* در سطح ۵٪ معنی دار است.

توجه مسئولین و برنامه ریزان آموزش پرستاری را به این مسئله جلب نماید که با استفاده از روشهای مختلف آموزش ضمن خدمت می‌توان بدون صرف بودجه هنگفت یا وقت زیاد اطلاعات مفید در اختیار پرستاران و سایر کارکنان قرار داد.

سیگل^(۱) (۱۹۹۱) در این ارتباط می‌نویسد: مواد آموزشی مثل پوستر، جزوات و فیلم‌های ویدیوئی یکی از روشهای مفید آموزش ضمن خدمت است چون همواره در دسترس فراغیران قرار دارد و می‌توان گفت نوعی خودآموزی است. فعالیتهای خود آموزی این حسن را دارد که تنظیم وقت فراغیری به عهده خود پرسنل است و اثبات شده است که در اینصورت یادگیری بهتر صورت می‌پذیرد. بعلاوه مطالعات نشان داده‌اند که تنوع در بکارگیری روشهای آموزشی باعث بازخورد مثبت در فراغیران و معلمان خواهد شد و قدرت خلاقیت و ابتکار آنها را افزایش می‌دهد.

یافته‌های این پژوهش مؤید این نکته بود که عواملی چون سن بالا یا سابقه کار زیاد یا سطح تحصیلات پائین مخل یادگیری نبوده‌اند. لذا ضمن تدارک و ارائه برنامه‌های آموزشی ضمن خدمت، مسئولین باید تمام گروههای مختلف سنی و تحصیلی را تشویق به شرکت در برنامه‌های بازآموزی نمایند. ضمن آنکه لازم است مشخصات فراغیران هنگام تنظیم و ارائه برنامه‌های آموزشی مدنظر قرار گیرد تا موفقیت برنامه‌ها تضمین، علاقمندی و انگیزه فراغیران حفظ و بازدهی مطلوب حاصل آید.

همچنین مدیران پرستاری می‌توانند از یافته‌های این پژوهش در زمینه کنترل عفونتهای بیمارستانی بدین نحو استفاده نمایند که نوع تقسیم کار در بخش‌ها

کاربرد یافته‌ها:

اخیراً به نقش آموزش در ارتقاء سلامت افراد جامعه بیش از پیش تأکید می‌شود زیرا سالم بودن افراد متضمن بهبود زندگی آنها می‌باشد. یافته‌های این پژوهش نشان داد که آموزش در مورد کنترل عفونتهای بیمارستانی بر دانش، نگرش و عملکرد کمک بهیاران شاغل در بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران موثر بوده است. لذا بار دیگر یافته‌های این پژوهش نیز مانند پژوهش‌های مشابه، گواه تأثیر مثبت آموزش می‌باشد. یافته‌های این پژوهش بطور کلی علاقه واحدهای مورد پژوهش را به یادگیری نشان داده چون در کلیه موارد میانگین و انحراف معیار امتیازات کسب شده توسط کمک بهیاران بیش از مرحله قبل از آموزش بوده است. لذا مسئولین پرستاری، سرپرستاران و سوپر وایزرهای آموزشی باید از این نکته مثبت سود جسته و با تدارک برنامه‌های مناسب ضمن خدمت در صدد تقویت این علاقمندی برأیند.

یکی از مهمترین کاربردهای نتایج این پژوهش در خدمات پرستاری است. بدین معنی که با توجه به نوع خدمتی که مراکز درمانی و بهداشتی ارائه می‌دهند می‌توان روشهای مختلف مراقبت‌های پرستاری را طی برنامه‌های کوتاه مدت به پرسنل پرستاری که ممکن است در دوران آموزشی خود موفق به آموختن کامل آنها نبوده‌اند یا بر اثر گذشت زمان آموخته‌های خود را بدست فراموشی سپرده‌اند، آموزش داد.

یافته‌های حاصل از این پژوهش در تائید تاثیرات مثبت آموزش ضمن خدمت می‌تواند مورد استفاده مدیران پرستاری بیمارستانهای قرار گیرد و آنها را در جهت تدوین برنامه‌های آموزشی ضمن خدمت براساس نیازهای آموزشی پرسنل خود یاری دهد. نتایج حاصل از این پژوهش همچنین می‌تواند

به این موضوع نمی‌دهند. بعلاوه در بیمارستانهای آموزشی که باید از هر نظر محیطی مناسب برای آموزش دانشجویان پزشکی و پرستاری بشمار آید و الگوهای مناسب حرفه‌ای در آنها مشغول انجام کار باشند، این عدم اهمیت و سهله‌انگاری می‌تواند فاجعه‌آمیز باشد. لذا انجام پژوهش‌های زیر پیشنهاد می‌گردد:

۱- بررسی نگرش و آگاهی پزشکان و دانشجویان پزشکی نسبت به عفونتهای بیمارستانی و نحوه کنترل آنها.

۲- بررسی نحوه عملکرد پزشکان و دانشجویان پزشکی در کنترل عفونتهای بیمارستانی و ارتباط آن با آگاهی و نگرش آنها.

۳- بررسی دانش، نگرش و عملکرد دانشجویان پرستاری و مامائی نسبت به عفونتهای بیمارستانی و مراقبت از بیماران عفونی.

۴- بررسی و مقایسه تأثیر آموزش ضمن خدمت برداش، نگرش و عملکرد پرستاران و بهیاران در کنترل عفونتهای بیمارستانی.

از آنجایی که نظر مدیران پرستاری در تدارک برنامه‌های بازآموزی نقش بسزایی دارد «بررسی نگرش مدیران پرستاری در مورد اهمیت اجرای برنامه‌های بازآموزی برای پرسنل پرستاری» پیشنهاد می‌شود. چون نگرش و علاقه افراد نسبت به برنامه‌های آموزش ضمن خدمت موجب شرکت فعال آنها در اینگونه برنامه‌ها می‌گردد و از آنجاییکه در این پژوهش نیز مشابه پژوهش‌های دیگر مشخص گردید که آموزش تأثیر بسیار مثبت و قابل توجهی داشته است، لذا انجام پژوهشی تحت عنوان «بررسی و مقایسه نگرش پرستاران، بهیاران و کمک بهیاران در مورد دوره‌های

از شیوه وظیفه‌ای^(۱) را بتدریج تغییر داده و با معرفی روشهای جامع خصوصاً (فرآیند پرستاری) از طریق ترتیب دادن کلاسهای آموزش ضمن خدمت، سرپرستاران را علاقمند نمایند که تقسیم کارها را در بخشها بصورت تیمی^(۲) درآورند که هر پرستار یا بهیار یا کمک بهیار موظف باشد بصورت یک تیم تحت سرپرستی یک رهبر به کلیه امور چند بیمار رسیدگی نمایند تا نیازهای بیماران بطور کلی مد نظر قرار گرفته و به تمام آنها رسیدگی شود. حاصل جمع این اقدامات در آموزش مدیریت پرستاری سبب می‌شود که عملکرد کمک بهیاران بر بالین تغییر کرده و کیفیت مراقبتهاي باليني بهبود يابد.

پیشنهادات برای پژوهش‌های بعدی:

شاید تاکنون نحوه عملکرد در رده‌های شغلی پائین در پرستاری موضوع پژوهش نبوده است و پژوهش حاضر بنظر می‌رسد که اولین مورد یا جزء تعداد بسیار محدود این قبیل پژوهشها باشد. حال آنکه در حال حاضر عملاً بخشی از مراقبت بیمار بعده این قشر می‌باشد. لذا لازم است نیازهای آموزشی و مشکلات آنان مورد تحقیق و مطالعه قرار گیرد تا به نحو مطلوبتری از این نیروی کار که بخش عمدتی را در بیمارستانها تشکیل می‌دهند استفاده گردد. لذا تحقیق در مورد دانش و عملکرد آنها در حیطه شرح وظایفشان می‌تواند روشنگر کاستیهای آنها بوده و رهگشایی برای رفع این کاستیها بشمار آید. برخلاف یافته‌های این پژوهش که بیانگر عملکرد نسبتاً خوب واحدهای مورد پژوهش در مرحله قبل از آموزش بوده است اما در عمل مشاهده می‌شود که تقریباً اصول کنترل عفونت در بیمارستانها بدست فراموشی سپرده شده است و کلیه افراد شاغل در بیمارستانها اعم از پزشک و پرستار و بهیار و کمک بهیار چندان اهمیتی